

Arto Laakso

*HAS 100- vuotta
1923 -2023 historiikki*

Haminan ampumaseura 100-vuotta 7.4.2023

Tänä vuonna Haminan ampumaseura juhlii 100-vuotiaista historiaansa ,joten on tullut aika tarkastella ja muistella mitä aikajanalla on tapahtunut.Se että urheiluseura on satavuotias, on sinänsä jo melkoinen saavutus.

Palaamme ajassa vuoteen 1923 jolloin 7.4 ,jääkärimajuri Viljo Kauppila kokosi kaupungin suojeluskuntatalolle innokkaita ampumaurheilun ystäviä. Tarkoituksena oli selvittää ampumaharrastuksen merkitystä ja järjestön tarpeellisuutta.Paikallaolijat olivat yksimielisiä siitä että ammunnanharrastajat oli saatava kootuksi yhteen.Seurauksena oli Haminaa ja sen ympäristöä käsittävän seuran perustaminen jonka nimeksi hyväksyttiin "Haminan ampumaseura" ja joka päätettiin liittää Suomen ampujainliittoon.

Perustamiskirjan allekirjoittivat kenraaliluutnantti Lennart Oesch,kelloseppä Oskari Tilli,luutnantti Viljo Cantell ja maanmittausinsinööri J.V.Arviolommi. Toukokuussa 1923 ,sisäasiainministeriö myönsi luvan anotun yhdistyksen perustamiseen.Toiminta alkoi.Hallituksen ensimmäisessä kokouksessa oli kirjoitettu lause: "Päätettiin alkaa ampumaan joka sunnuntai alkaen klo 12 päivällä ,Kadettikoulun radalla."Rataolosuhteet olivat sikäli huonot että Kadettikoulun radalla voitiin harjoitella vain 150 metrin ja sitä lyhyemmillä matkoilla.Ensimmäisen vuoden jäsenluku oli 82.Seuran ensimmäisenä puheenjohtajana toimi Viljo Kauppila.

Vuonna 1925 valmistui Haminaan entisen raviradan alueelle ,nykyään Hevoshaka,300 metrin ampumarata suojeluskunnan toimesta (Tarkka-ampujankatu nykyään).

Majuri Viljo Kauppila oli taitava ampuja halliten sotilaspistoolin, vapaakiväärin,sotilaskiväärin ja pienoiskiväärin siten että hänestä tuli HAS:n

ensimmäinen Suomen ampumajoukkueen edustaja Pohjoismaisissa mestaruuskilpailuissa, Kööpenhaminassa 1926. Seuran ensimmäinen naisampuja oli Hilma Pyykönen, hän saavutti 1929 pistoolilla 1. luokan.

Sotien jälkeiset vuodet

Suomen joutuessa sotaan 1939 ja sen jälkeisiin sotavuosiin, hiljeni myös ampumaseuran toiminta Haminassa. Jäsenmäärät romahtivat mutta seuran tuolloinen puheenjohtaja komisaario Mansikka johti omalla esimerkillä pienimuotoista edustustoimintaa sotavuosienkin aikana.

Sodan jälkeen puheenjohtajaksi siirtyi hammaslääkäri Mauri Kuokka.

Aktiiviampujana hänen onnistui pitää seuran uskollinen kantajoukko koossa ja toimintaa jatkettiin. Mauri Kuokka saavutti henkilökohtaista MM-hopeaa sekä joukkuekultaa isopistoolilla Tukholman MM-kisoissa 1947.

1950-luvun tapahtumia

Mauri Kuokan rinnalle nousi toinen maineikas pistooliampuja, Lauri "Putte" Toikka joka saavutti MM-joukkuehopeaa MM-kisoista Oslost 1952 sekä MM-joukkuekultaa sekä joukkuepronssia MM-kisoista Caracasista kaksi vuotta myöhemmin.

Toiminta elpyi vähitellen. Vuonna 1955 maj Jaakko Kankaan toimiessa puheenjohtajana, oli jäsenmäärä kohonnut 55:een. Seuraavana vuonna majuri Aimo Ziliacus puheenjohtajana, aloitti järjestelmällisen nuorten kouluttamisen perustamalla nuorisosaoston johon liittyi heti 30 jäsentä. Harjoitusolosuhteita ja ampumaratoja piti kehittää. Lauri Toikka ja majuri Jaakko Kangas kehittivät idean uudesta vallinmontun 50 metrin radasta jossa ampumasuunta olisi Kirkkojärvelle päin. Se merkitsi sitä että osa vallimuurista oli purettava. RUK:n johtaja hyväksyi hankkeen sillä ehdolla että siihen saataisi Haminan pormestarin Seppo Joukahaisen suostumus. Varuskunnan omin toimenpitein

rakennettiin ensin 50m:n rata ja tämän viereen 25 m:n pistoolirata. Paikka tuli jatkossa tunnetuksi ampujien keskuudessa ”monttuna.”

Kaupungin alueella sijainnut 300 m:n kiväärirata joutui ampumakieltoon.

Majuri Jaakko Kankaan toimesta Lupinmäelle valmistui pikaisesti kiväärirata .Tämän jälkeen kivääriampujien taso alkoi jälleen kohota.

Kansainvälinen toiminta sai alkunsa seuran puheenjohtajan Teuvo Muston kaudella. Musto esitti vuonna 1958 Haminan ruotsalaiselle kummikaupungille Falun Sportskytteklubille että aloitetaan kaupunkiottelut

Haminan ja Falunin välillä. Lajeiksi esitettiin isopistooli 30+30ls ja pienoiskivääri ja tai sotilaskivääri 3x20ls. Kolmena ensimmäisenä vuotena ottelut suoritettiin kirjeotteluina. Ensimmäisen ottelun voitti Falun mutta Hamina vei kaksi seuraava vuotta.

1960-luvun tapahtumia

Kesällä 1961 Hamina sai vieraaksen Falunilaiset ampujat. Otteluiden periaate oli että matkat kustantaa vierailija ja perilläolon isäntäseura. Kaupunkiottelut huipentuivat illanviettoon ja palkintojenjakoon yhdessäolon merkeissä. Näissä otteluissa oli merkittävää molempien kaupunkien ja niiden varuskuntien panostus tapahtuman onnistumiseksi. Myöhemmässä vaiheessa ottelut ammuttiin kahden vuodein välein, vuoroin vieraissa periaatteella. Vuonna 1958 alkanut perinne kesti aina 2000-luvun alkupuolelle, kunnes otteluita ei enää käyty. Miksi näin kävi, syitä voi arvailla. Ruotsin puolella lakkautettiin paljon varuskuntia, näin myös Falunissa. Vanhempi sukupolvi vaihtui nuorempaan jolloin innostus perinteen jatkamiseen hiipui.

1960-luvulle tultaessa alkoi myös Haminalainen kivääriammunta nousta kansalliselle ja kansainväliselle tasolle. Tuolloin näkyvimpänä tähtinä esiin nousivat rajamies Antti Rissanen ja nuorten Suomenmestaruuksia voittanut Johan ”Jussi” Laakso. Rissanen edusti Kairon MM-kisoissa sekä Tokion

olympialaisissa 1964 ollen vapaakiväärillä 10. Jussi Laakso osallistui Wiesbadenin MM-kisoihin ilmakivääriampujana sekä hän edusti myös Prahan EM-kisoissa osallistumalla 300m:n lajeihin.

Laakso voitti sotilaskiväärillä Pohjoismaiden mestaruuden, sotilaiden MM-kisoissa (jatkossa CISM) Espanjassa kaksi pronssia. Laakso edusti myös Mexicon olympialaisissa 1968 vapaakiväärillä sijoitus oli 11.

Jussi osui myös hyvin standardipienoiskiväärillä jolla hän ylitti ME:n tekemällä myös uuden SE:n 3x20ls ,576. Tulos on ammuttu Sveitsissä maaottelussa.

Mannerheim-ristin ritari Einar Schadewitz oli myös tuttu näky kivääriradoilla. Einari kevensi tunnelmaa omilla tarinoilla ja vitseillä. Erästä kivääriampujaa Einari opasti pienellä virneellä että :”Poika, minähän ammun jopa kamiinan torvellakin paremmin kun sinä kiväärillä.” Einar Schadewitz saavutti kiväärillä useita SM-mitaleja ikämiessarjoissa.

Kapteeni Olavi Eronen toimi seuran puheenjohtajana 1961-64. Eronen oli voittamassa useita suomen mestaruuksia HAS:n kiväärijoukkueessa. Eronen saavutti CISM:n mestaruuden suomen joukkueessa 1969. Voidaankin todeta että ampumaurheilu oli Olavi Eroselle pitkäaikainen elämäntyö joihin kuuluivat mm. SAL:n valmennuspäällikön rooli sekä toiminta olympiakomitean jäsenenä. Eronen toimi myös Jussi Laakson valmentajana. He kehittivät ja tutkivat yhdessä mm. mentaalista valmennusta.

Kuokan ja Toikan rinnalle oli nousemassa uusia pistooliampujia, heitä olivat Veikko Tähkäpää, Antti Vanha-Eskola ja nuorista Heimo Rikkinen sekä Teemu Anttila. Vallinmontun pistoolirata sähköistettiin 1964 jolloin taulut saatiin konkreettisesti kääntymään.

Vuosikymmenen puolivälissä järjestettiin Haminassa ammunnan SM-kilpailut jotka olivat seuralle ensimmäiset SM-tason järjestelyt.

Ampumaratojen suhteen tapahtui muutakin kehitystä. Sotilaskodin alakertaan

rakennettiin 7 paikkainen ilmakiväärirata.

Ilma-aseiden mahdollistama talviharjoittelu oli merkittävässä roolissa Haminan ympyröissä, Meriportin sekä sotilaskodin alakerroissa. Lähes samanaikaisesti Erosen ja Raimo Strömbergin toimesta käynnistettiin firmoille suunnattu ilma-ase puulaaki joka sai suuren suosion kestäen aina 90-luvulle saakka. Kuusiviikkoa kerrallaan kestänyt puulaaki kisa oli melkoinen ponnistus seuralle. Tämä kannatti, sillä puulaaki ammuntojen myötä seura sai riveihinsä monia uusia harrastajia.

Edesmenneen Lauri "Putte" Toikan muistoa kunnioitettiin 1967, nimeämällä hänen muistoksi kisat jotka oli tarkoitus järjestää vuosittain vapaapistoolissa ja olympia-ammunnassa. Viimeisen kerran Putte Toikan nimeä kantavat kisat järjestettiin 90-luvun puolivälissä.

1970-luvun tapahtumia

1970-luvulle tultaessa HAS oli päässyt hyvään vauhtiin ampumaurheilussa. Jäsenmäärä oli tuolloin **100**.

Toukokuussa 1971 käytiin myös Hamina-Tallinna ottelu jolloin viisi kivääri- ja pistoolimpujaa matkasi Viroon. Ottelu oli tasainen ja tulokset korkeatasoisia. SM -menestystä "niitettiin" lähes kaikissa ikäluokissa, nuorissa, yleisessä sekä ikämiessarjoissa kiväärillä sekä pistoolilla. Ilahduttavaa oli myös naisampujien nousu maan kärkeen. Soili Vatanen ja Arja Nopanen vastasivat nuorten naisampujien meriiteistä ilmakiväärillä ja pienoiskiväärillä. Soili Vatanen ampui myös sotilaskiväärillä. Jussi Laakson tulokset Göteborgin PM-kisoista oli 6 henkilökohtaista mestaruutta.

SM-kisojen lisäksi myös Kymenlaakson piirinmestaruuskilpailut olivat vuosittain iso tapahtuma. Piirinkisojen tulostaso muodostui useimmiten erittäin korkeaksi ja osanotto oli runsasta. Kilpailu oli monelle ampujalle kauden kohokohta. Myös HAS järjesti useita kymmeniä piirinmestaruuskilpailuja vallinmontussa kuin myös Lupinmäellä.

Jussi Laakso niitti menestystä joita olivat mm. vapaakiväärin täysottelun hopea sekä polvelta pronssia Korean MM-kilpailuissa , EM-pronssi vapaakiväärin makuulta sekä sotilaiden maailmanmestaruus pika-ammunnassa CISM:n kilpailuissa Amerikassa sekä näiden lisäksi kaksi CISM pronssia Ruotsista ja Egyptistä.

Persoonallisen panoksen kivääriammuntaan antoi myös Viljo "Ville" Periaho joka edusti Laakson kanssa v.1970 Arizonan MM-kilpailuissa sekä CISM 1970,1971 ja 1973.Ville saavutti myös useita suomenmestaruuksia.Kun Ville saapui radalle seuraamaan harjoituksia tarinoita kertoen,oli ampujien äkkiä laskettava aseet alas ja otettava patruunat pois pesästä sillä hytkyvästä naurusta ei meinannut tulla loppua.Viljo Periaho toimi myös nuorten ohjaajana ja valmentajana.

Teemu Anttila jatkoi Mauri Kuokan ja Putte Toikan viitoittamalla tiellä.Teemu oli voittamassa Suomen joukkueelle MM-kultaa ilmapistoolilla Korean MM-kisoissa 1978.Seuraavana vuonna Anttila saavutti ensimmäisen henkilökohtaisen suomenmestaruuden olympiapistoolilla.Teemu Anttila edusti myös muutamissa sotilasotteluissa PV:n edustusjoukkueessa.

1980-luvun tapahtumia

80-luvun alussa seuran jäsenmäärä oli jo **345**.

Vallinmontun pienoiskiväärirata modernisoitui kesällä 1980.Tuolloin 40-paikkainen rata sähköistettiin sekä varustettiin nauhataululaitteilla. Tämä mahdollisti sen että kisoja oli helpompi järjestää ja ammunnan harjoittelu oli mielekkäämpää.Vallinmontun pienoiskivääriradalla voitiin harjoitella myös talvella.Radon itäpäähän rakennettiin varuskunnan toimesta 6-paikkainen lämmitettävä koppi joka oli ahkerassa käytössä monena talvena,pakkasia ei säilytty.

HAS järjestikin heti 80-luvun alussa ikämiesten- sekä yleisen sarjan SM-

kilpailut ,kaksikin kertaa.Mainittakoon tuon ajan osanottajamääristä, esim. pienoiskiväärin 60 ls makuu kilpailuissa saattoi olla kolmekin erää joiden osanottajien määrä nousi reilusti yli sadan.

Yhteistyö Haminan varuskunnan kanssa oli toimivaa ja täsmällistä, esim. varusmiehiä oli tuolloin mahdollista käyttää kilpailuissa toimitsijoina erilaisissa tehtävissä.

Näihin aikoihin myös seuran nuoret ampujat tekivät tuloaan.Pekka Hännikäinen voitti 4 suomenmestaruutta pienoiskiväärillä Y16 ja Y18 sarjoissa.Myös joukkuekilpailuissa HAS:n nuoret kahmivat SM-mitaleja pienoiskiväärillä että ilmakiväärillä. Pistoolinuorten SM-mestaruuksista vastasivat Jouni Alenius ja Ilkka Korpela.Yleisessä sarjassa miehet voittivat kotiratakilpailuna käytävän ilmakiväärin mestaruussarjan joukkueella Vesa Nissinen,Arto Laakso ja Ari Rautaheimo.

Johan Laakso edusti 300m:n EM-kisoissa Oulussa,saavutti sotilaskiväärillä PM-pronssia Englannissa sekä voitti sotilaiden PM-mestaruuden pika-ammunnassa.Tällä vuosikymmennellä Jussi oli ehtinyt reissata arvokisoissa mm.Kiinassa,Venezuelassa,Egyptissä ja kaksi kertaa Amerikassa.

Jussin viimeinen arvokisa oli 1984 CISM edustus Sveitsissä. Ura kivääriampujana kesti lähes 25 vuotta käsittäen viidet MM-kilpailut, CISM kilpailuja kertyi 16,EM edustuksia neljästi sekä myös lukuisia pohjoismaisia mestaruuskisoja sekä muita sotilasotteluita.Suomen mestaruuksia Jussille kertyi kaikkiaan 20-30 kpl.

Tämän jälkeen Laakso toimi mm. PV:n edustusryhmän valmentajana sekä SAL:n kiväärilajipäällikkönä 90-luvulla.

Toisen polven ampuja ,Arto Laakso nousi kivääriampujien kärkikastiin 1989 voittamalla vapaakiväärin suomenmestaruudet täysottelussa,makuulta ja pystystä.Arto ampui kaikki mestaruudet samana päivänä.Laakso oli myös voittamassa Suomelle PM-mestaruutta vapaakiväärin täysottelussa yhdessä Ralf Westerlundin ja Kalle Leskisen kanssa.

1990-luvun tapahtumia

Uuden vuosikymmenen alussa ,Arto Laakso palkittiin Vehkalahden parhaana urheilijana.Laakso kiersi seitsemän vuoden ajan 300 m:n lajien eurooppa cup kisoja joita järjestettiin Ranskassa,Sveitsissä,Alankomaissa ja Pohjoismaissa vuorotellen.Voittamalla Ruotsin osakilpailun vakiokiväärillä Arto Laakso lunasti suoraan paikan Eurooppa cupin loppukilpailuun johon valikoitui tulosten ja sijoitusten perusteella 20 parasta eurooppalaista ampujaa.Myös pari vuotta myöhemmin Laakso saavutti tuon eurooppa cupin loppukilpailupaikan Genevessä,Sveitsissä.

Laakso edusti myös PV:n puolella CISM:n kisoissa ,Sveitsissä ja Ruotsissa sekä useissa sotilaiden PM-kisoissa ja muissa sotilasotteluissa.

Nuori tulokas Sami Remes ampui SM-kultaa pienoiskiväärillä ja ilmakiväärillä nuorten sarjoissa.Remes oli myös mukana kun HAS voitti yleisen sarjan SM-kultaa pienoiskiväärin makuulta.Joukkueessa ampuivat Sami Remes,Vesa Nissinen ja Vesa Ukkola.

Jäsenmäärä oli nyt **474**.Ilmakiväärirata sai vihdoinkin väistyä sotilaskodin alakerrasta jossa olikin ahdasta ja pimeää lajin näkökulmasta katsottuna.Uudet valoisat tilat ilma-aseille löytyi isoympyrän kadulta erään kiinteistön alakerrasta.Hamina-Falun otteluita käytiin edelleen kahden vuodein välein.

2000-luvun tapahtumia

Uudelle vuosituhannelle lähdettiin uusin haastein.Paikka uudelle ilma-aseradalle löytyi vanhalta vesilaitokselta Töytärinmäeltä.Ilahduttavaa oli että nuoret naisampujat löysivät sihtinsä eritoten ilmapistoolilla.Tarja Marjakangas voitti suomenmestaruuden ilmapistoolilla naisten Y20 sarjassa.Markon Lepän ansiokas pistoolivalmennus tuotti siis tulosta naisten sarjoissa.Miesten puolella Tuomas Strömberg edusti Lahden MM-kilpailussa ampuen olympiapistoolia.Vuosituhannen alkupuolella näytti siltä että kansainväliset

edustukset olivat selkeästi vähentyneet HAS:n keskuudessa. Tämä johtunee syistä että moni urheilija lopetti perhesyiden, töiden tai opiskelun takia. Elettiin pienimuotoista hiljaiseloa yleisen menestyksen suhteen aiempiin vuosiin verrattuna.

HAS tarjoutui johtamaan Pohjoismaiset mestaruuskilpailut 300 m:n lajeissa. Kilpailut vietiin rutiinilla ammattitaitoisesti läpi vaikka ammuttiin pahvitauluihin. Kilpailijat antoivat kiitosta järjestelyistä.

Töytärinmäen ilma-aseradasta jouduttiin luopumaan 2007 vuokrasopimuksen loppumisen vuoksi. Töytärinmäen radan syrjäinen sijainti saattoi karsia myös ilma-aseen harrastajia. Korvaava paikka haluttiin läheltä kaupunkia. Uusi ilma-aserata löytyi kuitenkin vanhasta paikasta, Kokkokallion väestösuojasta. Joulukuussa 2007 kultahippusarjan maakuntakarsinnat ammuttiin uudella 9-paikkaisella Kokkokallion ilma-aseradalla.

Marko Leppä perusti 2010 oman valmennusryhmän ”Leppä-Team” jonka perusajatuksena on tuottaa ja tukea uusia ampujia joilla tavoite on selkeästi menestyminen kansainvälisissä arvokisoissa. Hyvin organisoidulla pitkäjänteisellä työllä Marko Leppä on onnistunut oman teaminsa kanssa. Tästä osoituksena on Leppä GP ilma-asekilpailut joiden järjestelyissä HAS on myös ollut mukana. Leppä GP kisoja on ammuttu jo kahdeksan vuoden ajan. Myös Leppä-Teamin urheilijat ovat menestyneitä ja motivoituneita.

Nuori Aleks Leppä kiilasi itsensä tiukasti maan huipulle voittamalla 2012 kolme nuorten suomenmestaruutta ilmakiväärillä ja pienoiskiväärillä. Myös parina seuraavana vuonna uusien suomenmestaruuksien lisäksi Leppä saavutti pienoiskiväärin täysottelussa nuorten PM-kultaa.

Pitkään jatkunut hiljaiselo turhautti HAS:n johdossa olevan henkilöstön joten mustia pilviä oli taivaalla, oikeiden tavoitteiden hämärtyessä. Notkahdus sai päätepisteen 2016 kun silloinen seuran johto alkoi ajamaan asiaa että Haminan ampumaseuran pitäisi erota Suomen ampumaurheiluliitosta jääden ns. tavalliseksi jokamiehen seuraksi.

Tämä olisi tietenkin tarkoittanut sitä ettei yksikään HAS:n ampuja ei olisi voinut kilpailla enää edes kansallisella tasolla seuran nimissä. Tällainen esitys oli tuohon tuomittu jo alunalkaen. Tämän seurauksena käytiin ns. valtataistelu jossa vanha hallitus erosi tarkoituksena kaataa HAS. Muutaman jäsenen avulla perustettiin uusi hallitus jonka puheenjohtajaksi riensi Marko Leppä jonka tavoitteena oli saada seura takaisin jaloilleen. Perusajatuksella; "HAS on ampumaurheilua varten" jatkettiin ja palattiin raiteilleen. Tässä kohtaa on hyvä muistaa seuran perustajan Viljo Kauppilan vuoden 1923 kirjattu ajatus: "Perustettiin Haminan ampumaseura joka päätettiin liittää Suomen ampujainliittoon."

Jälkeenpäin ajateltuna, vanhan HAS:n hallituksen 2016 yrittämä alasajo oli anteeksiantamaton, ajattelematon sekä itsekäs yritys. Kyseisellä toiminnalla olisi siis ajettu alas haminalainen ampumaurheilu ja heitetty hukkaan kaikki se aiempien hallitusten ja jäsenien tekemä työ n. 90 vuoden ajalta?

Ei niin huonoa että jotain hyvääkin olisi luvassa. Vuoden 2018 Korean MM-kilpailuissa Aleks Leppä saavutti 300m:n lajeissa kaksi MM-kultaa vakiokiväärillä ja vapaakiväärillä. Aleks jää historian kirjoihin näillä legendaarisilla saavutuksilla. Samalla Leppä palautti HAS:n ja Suomen maineen sille kirkkaimmalle kansainväliselle tasolle jossa olimme aiemminkin olleet MM-kilpailuissa.

Nuoret ilmakivääriampujat, tytöt ja pojat ,onnistuvat myös nousemaan SM-tasolle ollen mitaleilla.

Mitä kuuluu sitten suorituspaikoille eli ampumaradoille? Kokkokallion ilma-aserata kunnostettiin leader hankkeen myötä. Seitsemänpaikkainen rata varustettiin myös nykyaikaisilla elektronisilla taululaitteilla. Radalla voi myös ampua ilma-aseella liikkuvaa maalia. Väestösuojan toisella puolella voi edelleen ampua ruutiaseilla 25 metriin sekä harrastaa riistamaaliampuntaa. 2019 HAS oli perustamassa vallinmontun ratayhdistystä ry:tä , yhdessä Kymenlaakson reserviupseeri piirin ja Kymenlaakson reserviläispiirin kanssa. Yhdistyksen tarkoitus oli säilyttää vallinmontun pienoiskiväärirata ja kehittää

siellä ampumaurheilu toimintaa. Tätä työtä on tehty nyt kuutisen vuotta. Tällä hetkellä tilanne näyttää vahvasti siltä että ampumarata puretaan ja alue puhdistetaan. Viesti on vahva, alueella ei haluta ammunnan jatkuvan. Ampumaradan Maa-alueita hallinnoi aiemmin Puolustuskiinteistöt sekä PV. Näin ollen, olemme menettämässä taas yhden 50:n metrin ampumaradan jolla oli keskeinen sijainti ja erittäin pitkät ja arvokkaat perinteet. Missä on se seuraava 50 m:n rata jossa pienoiskivääri/vapaapistooliampujat pääsisivät jatkossa harjoittelemaan tai ampumaseura järjestämään kilpailuja?

Haminan ampumaseura tänä päivänä?

Nuorisotyötä tehdään järjestämällä Kokkokalliolla ampumakouluja sekä ohjattuja harjoitusiltoja. Pyrkimys olisi saada lisää nuoria sekä aikuisia harrastajia lajin pariin. Jäsenmäärä on tällä hetkellä 150. Jaostoihin tarvitaan myös lisää innokkaita amunnasta kiinnostuneita henkilöitä. Yhteistyö Leppä-Teamin kanssa jatkuu. Myös firmoille järjestetään ampumailtoja.

Tavoite olisi myös saada ihmiset ymmärtämään ampumaurheilun merkitys. Ampumaurheilu on yksilön taitolaji joka vaatii mielen ja kehon hallintaa sekä taitoa tuntea kilpa-aseiden ja patruunoiden ominaisuudet.

Aleksi Leppä on pitänyt seuramme lippua korkealla. Viime vuoden Kairon MM-kilpailuista saavutetut kaksi MM-hopeaa sekä Bakun maailmancupin kolmas sija pienoiskiväärissä todistavat Lepän olevan edelleen maailmanhuipulla. Aleksi Leppä on valittu yhdeksän kertaa Haminan parhaaksi urheilijaksi.

Tänään satavuotias Haminan ampumaseura kunnioittaa edesmenneiden urheilijoiden ja jäsenten muistoa sekä heidän saavutuksia, vaalii perinteitä, tervehtii nykyisiä jäseniä ja kiittää yhteistyökumppaneita sekä tukijoita hyvästä yhteistyöstä. Vaikka tässä historiikissa ei ole voitu mainita

kaikkia seuramme jäsenten hienoja saavutuksia ja tekoja ,eivät ne ole ollenkaan vähäpätöisiä eivätkä jää varjoon millään lailla.Samoin on myös kaikkien niiden ihmisten ja toimihenkilöiden kohdalla jotka ovat tehneet arvokasta työtä seuramme eteen, aikojen alusta nykyhetkeen.

Maailmanluokan pikkukaupunki Hamina, on siis tuottanut ajan saatossa myös maailmanluokan ampumaurheilijoita.

Julkaistu 22.4.2023 Haminan ampumaseuran 100-vuotisjuhlassa